

Thema 'Als je Jezus Christus niet ziet, dan'.

L. Joh 5: 1-18 (inclusief vers 4).

T. Joh 5: 39-47

Zuid

Ps 147: 2, 7

GK 23

LB 305

Opwekking 689

Toezingen GK 10

Zegenlied

Oost

Ps 147: 2, 7

GK 23

LB 305

ps 33: 2, 8

LB 402: 5, 6, 7

Gemeente van onze Here Jezus Christus,

1. Deze preek heeft als thema 'Als je Jezus Christus niet ziet, dan'. Ja, die zin is op heel veel manieren van een slot te voorzien. En met die zin 'als je Jezus Christus niet ziet, dan' geef ik de centrale plaats van Jezus Christus aan. Jezus Christus moet centraal staan in ons leven, in ons denken, geloven, in de kerkdiensten, in de prediking. ((De jeugdouderling moet dat als leidraad nemen: 'jongeren Jezus Christus leren zien'.)) Maar het toepassen van die belijdenis kent zijn problemen. Wat betekent dat 'Jezus Christus centraal plaatsen in je leven'? En wat als Hij niet centraal staat? Hoe geef je Hem in allerlei levenssituaties de centrale plaats? Dat is niet altijd zo gemakkelijk. Om heel algemeen te zeggen 'ik geloof' is niet zo moeilijk. Maar daar heeft onze God niks aan. Het gaat om wat Hij door Jezus heeft gedaan. Dus het gaat om het geloof in Jezus Christus.

Wat ik bedoel kan ik duidelijk maken ad hand van voetballers. Drie voorbeelden.

A. In de hoogste afdeling v.h. betaalde voetbal hier in Nederland spelen jongens van Marokkaanse afkomst. Vaak zie je zulke spelers na het scoren v.e. doelpunt naar de hemel kijken en ze wijzen met een vinger omhoog. Ik denk dat dat een verwijzing is naar Allah. Je ziet dat die voetballer een gelovend mens is.

B. Als spelers uit het Rooms Katholieke Zuid Amerika het veld op gaan, slaan ze vaak een kruisje. Dat is een religieus gebaar; het is waarschijnlijk meer een verwijzing naar iets hogers, dan iets dat echt met geloof te maken heeft.

C. Maar je hebt ook Kaka. Braziliaan en topvoetballer ook al is hij bijna 32; tegenwoordig spelend bij AC Milan. Toen hij 18 was kreeg hij een ernstig ongeluk, maar herstelde volledig. Sindsdien is hij zeer gelovig als evangelisch christen. Leest dagelijks uit de HS, staat 10 % van zijn inkomsten af ad kerk. (Dat moet je je eens voorstellen: 14 miljoen verdient hij per jaar; ben je als kerk in minder dan geen tijd van al bouwproblemen af.)

Hij wijst ook na elk doelpunt omhoog, naar God in de hemel. Vaak draagt hij onder zijn wedstrijdshirt een shirt met als opschrift: "Ik ben van Jezus". En na

Beamer <http://italy.worldcupblog.org/group-e/kaka-to-man-city-the-potential-effects-on-calcio.html>

of

<http://nigeriavillagesquare.com/forum/sports/28779-money-not-everything-life-ricardo-kaka.html>

een doelpunt doet hij vaak zijn wedstrijdshirt omhoog en dan zien de mensen die tekst, over Jezus.

Die derde gelovende voetballer heeft een boodschap: hij noemt de naam van Hem die je niet kunt missen: Jezus Christus. Het is niet een algemeen gebruik van het woord 'God/god'. Hij doet iets heel anders dan algemeen iets van religie uiten. Nee, hij getuigt van naam die hoop geeft. Ik heb verschillende keren gelezen dat Kaka later, als hij te oud is voor het profvoetbal, dominee wil worden. Dat is mooi. En als hij dan, zoals dat tegenwoordig geregeld is, stage moet lopen, mag hij dat bij mij doen. Zo mogelijk wil ik hem wat leren. Maar ik wil ook wat van hem leren; niet op het gebied van voetbal, laat dat maar zitten. Maar van zijn vrijmoedigheid om zo over Jezus te getuigen. Want dat algemeen religieuze, naar de hemel wijzen of een kruisje slaan is niet zo moeilijk. Zo is het ook niet zo moeilijk om ervoor uit te komen dat je gelooft; 'ik geloof in God' is niet de moeilijkste zin. Daardoor ben je niet zo speciaal. Maar dat ben je wel door te geloven in Jezus Christus. Ik wil in deze preek iets zeggen over hoe onmisbaar Jezus Christus is. En wat het betekent dat Hij centraal staat; of moet staan. Want, tenslotte, mijn geloof is niet dat ik in God geloof; maar ik geloof in Jezus Christus.

2. Onze tekst is een deel van de discussie tussen Jezus en de Joodse leiders. Die discussie ontspan zich n.a.v. een man die door Jezus genezen werd. Die man had 38 jaar lang verlamd in soort tehuis gelegen. Jezus geneest hem, op sabbat, zegt tegen hem: "Ga maar lopen, laat dit hier achter je en neem je slaapmatje mee – je hebt het hier niet meer nodig". Dat mocht volgens de Joodse leiders niet: genezen, een slaapmat dragen; en dat zeggen ze tegen Jezus. Jezus zegt: "Doe je moeilijk over het feit dat Ik werk verricht op sabbat? Realiseer je dan wel dat mijn Vader en Ik dat al vanaf de schepping hebben gedaan. Als wij dat niet doen, is het hier over en uit". Terecht concluderen de Joden hieruit dat Jezus van Zichzelf zegt dat Hij God is. Volgens hen is dat een doodzonde: als een mens zegt dat Hij God is, moet hij sterven. Ja, als hij een mens is, en niet meer. Jezus maakt dan duidelijk dat Hij meer dan een mens is. Hij wijst op de eenheid van Hem en zijn Vader. En Hij gaat iets zeggen van: "Ik kom niet zomaar; Ik eigen me niet zomaar gezag toe. Ik kom namens mijn Vader". En dan onze tekst: "en dat kun je weten – het staat in de HS". Hoe kwam het dat ze dat niet wisten? Bleef de HS dicht? Integendeel, ze waren daar intensief mee bezig; er staat 'U bestudeert de Schriften'. En dat is zo onthutsend in die eerste zin van onze tekst: *zelfs als je de HS bestudeert kun je los van Christus zijn*, datgene missen waar het om gaat. Ik wil wel toegeven dat ik min of meer schrok toen ik dat las. Hier staat toch gewoon dat, ook al ben je urenlang nauwgezet met de HS bezig, dat je dan toch verloren kunt gaan. Er staat niet 'u leest', er is geen sprake van 'kennis nemen van'. Nee, een woord dat iets betekent als 'er diep doorheen gaan – doorzoeken – naspeuren'. "Napluizen" is het woord dat uitleggers nogal eens gebruiken. Grondig bezig zijn met Gods Woord zegt dus niks; misschien een aardig tijdverdrijf, maar 't zegt niks over echt geluk en eeuwig leven. Wat deden de mensen tegen wie Jezus dit zegt dan verkeerd? Kunnen we hiervan leren? Kennelijk kun je met de hoogste wijsheid van God bij je toch het eeuwige leven missen. Jezus geeft aan waar het aan schort: "De Schriften getuigen van Mij".

Beamer Plaatje van rabbijn moet een boekrol, een Bijbel, oid.

Als je dat niet ziet dat het in de Bijbel over Jezus Christus gaat, is al je studie tevergeefs. Juist in die tijd waren Joodse geleerden begonnen met een soort uitleg van OT. Men schreef verklaringen op, deed er voorbeelden bij en levensgeschiedenissen. En dat uit ontzag voor de gewijde tekst. "Gods Woord", zeiden ze. Ze dankten God voor het OT. Ze preekten erover en hielden toespraken. Vanuit biddend opzien bestudeerden ze de teksten, waren toegewijd aan God, werkten hard, zochten alles uit, spraken erover, schreven het op. Men paste het toe op de praktijk. Dus heel veel activiteiten rondom de HS van toen, het OT; activiteiten zoals wij die

vandaag ook kennen. *Dat* woord gebruikt Jezus als Hij zegt: “Jullie *bestuderen* de Schriften”. Dat over het woord ‘bestuderen’.

Jezus zegt: ‘U bestudeert *de Schriften*’. Nu wat over dat ‘de Schriften’. Dat was toen het OT. Daar waren ze geweldig blij mee. Ze beleden ps 147: “de Heer maakt zijn woorden aan Jacob bekend, zijn wetten een voorschriften aan Israel; en zo heeft Hij zich aan een ander volk niet verbonden”. Hoor wat een rabbijn vh zuiverste water daarover zegt: “Hebben de Joden een voorsprong in deze wereld, zijn ze er beter aan toe dan andere volken? Zeer zeker, in ieder opzicht. Want ad Joden heeft God zijn Woord toevertrouwd”. Dat zijn woorden vd bekende rabbijn Saulus van Tarsus, te lezen in Rom 3. ‘En wat is het vreselijk goed’, schrijft hij even eerder als je in dat woord wordt onderwezen. Denk aan ps 119, een loflied op Gods wet en het hebben van zijn Woord; één vers eruit: “Uw Woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad”. Dus, vs 39 van onze tekst: alles wat daarin staat is ongelofelijk waardevol: “U bestudeert de Schriften”. Dat was het Woord vd eeuwige God, zijn Zelfopenbaring. Daardoor kwam God je tegemoet, dat Woord wilde leven geven. Dus als je daar heel ijverig mee bezig was, heel serieus, dan bracht je dat eeuwig leven. Vandaar dat Jezus zegt: “U denkt daardoor eeuwig leven te hebben”.

Maar als je Jezus Christus niet ziet, dan heb je daar niets aan. Waarom niet? Hoe kan het dat je zo goed bezig bent en toch het eeuwige leven misloopt? Als je Jezus Christus niet ziet gebeurt dat, dan loop je het eeuwige leven mis. Hij zegt dat zelf zo: “De Schriften getuigen **van Mij**”. Als je dat niet ziet, heb je niets aan je ijver, je studie, je harde werken. Als je Jezus Christus niet ziet is HS lezen, HS studie zinloos; dan brengt het je niets. Als je Jezus Christus niet ziet, kun je beter stoppen met HS studie. Uiteraard is Bijbelstudie niet verkeerd, maar je moet inzien over Wie het gaat – Jezus Christus, en dat Hij de enige weg is naar het eeuwige leven. Al die teksten die gaan over het eeuwige leven, over het in heerlijkheid opnemen – die zijn zonder Christus leeg. Ze brengen je dan het eeuwige leven niet. Want dat leven krijg je alleen door Christus. Door Christus worden teksten over het eeuwige leven waar. Dat is vs 40: “Bij Mij wilt U niet komen om leven te ontvangen”. Zonder Christus zijn het schrijfsels, teksten, zinnen zonder inhoud. Dan kun je wel dik zijn met Mozes, die hier genoemd wordt als de belangrijkste schrijver vh OT. Maar in vs 47 herhaalt Jezus: “Mozes schreef over Mij”. Als je Jezus niet ziet, is de HS van geen waarde.

Dat betekent voor alle Bijbellezers, ook voor ons: het is Gods boek over Jezus Christus; het gaat in de HS over Hem, de weg van Gods redding. Dat is geen nieuws, wel iets om je altijd te realiseren. Want als je Jezus Christus niet ziet, is de HS een dode letter. Als je Jezus Christus niet ziet, leg het dan maar weg.

3. Vs 42 moet je zo lezen: “Ik ben niet uit op de eer van mensen, Ik ben er voor God – daar ligt mijn oriëntatiepunt en mijn concentratiepunt. Bij jullie is dat anders, jullie, vs 42, hebben geen liefde tot God. Jullie zijn mensgericht. Ik kom vd hemel, vs 43; jullie zijn gericht op de aarde en dus accepteren jullie iemand die verder niets heeft dan zijn aardse afkomst wel. Je bent zó op de mens gericht, dat jullie, vs 44b, wel eer van elkaar willen ontvangen, maar wat God jullie als eer kan geven, dat boeit jullie niet”.

Dan ben je er hopeloos aan toe. En dat is de ontdekkende vraag in vs 44a: “Hoe zou u ooit tot geloof kunnen komen?”. Als je Jezus Christus niet ziet ben je stuurloos.

Beamer Zwalkend schip op zee

Dat is het manco, het tekort van deze tijd: wel religieus zijn, zonder Christus. Dat is het goede van die voetballer, Kaka. Hij heeft een oriëntatiepunt: Jezus Christus. Als je Jezus Christus niet ziet, ben je een zwalkend schip, zonder kompas, dus geen uitgezette koers, geen behouden vaart, geen veilig land in zicht. Christus moet je in het midden van je blikveld

houden. Kaka is heel gericht: 'Ik ben van Jezus'. Niet vaag iets van een hogere macht. Nee, Jezus Christus alleen. Als je dat zegt, kan je dat verwijten opleveren, zo van: 'dat is jouw keus; maar je wilt toch niet beweren dat dat de enig goede keuze is? Er zijn toch meer mogelijkheden voor bezinning, verdieping? Jezus heeft goede dingen gezegd, maar anderen ook. Laat mijzelf vaststellen wat ik belangrijk vind. Bind mij niet aan jouw opvatting'. Zo komen allerlei vage religieuze gevoelens langs, mengsels, samengesteld naar eigen smaak. Mensen stellen, anders dan Kaka, hun eigen geloofspakket samen.

En zulke vragen kennen onze jongeren ook: 'waarom is, van alle religies, de onze de enig goede? Er zal wel iets zijn, maar is de HS waar? Zijn al die andere heilige boeken fout? Je komt er toch nooit echt achter hoe het zit en wat de waarheid is'. Inderdaad, daar komen, wij, mensen van onszelf nooit achter. Maar God gaf één weg om wel achter de waarheid te komen: Jezus Christus ((en op dat punt zal de jeugdouderling richtinggevend moeten zijn)). Als je Jezus Christus niet ziet, zie je de waarheid niet. Ben je stuurloos. Zonder Christus te zien kun je dan ook niet tot geloof komen – dat is de ernst vd vraag in vs 44a

Beamer Hoe zou u ooit tot geloof kunnen komen?

Dat kan niet, want als je Jezus Christus niet ziet, kun je niet tot geloof komen.

4. Als ik Jezus Christus niet zie, dan is de HS niet het Woord van God dat mij vrijspreekt, maar dat mij aanklaagt en veroordeelt; dat staat in vs 45, waar Jezus zegt dat Mozes – de auteur vh belangrijkste deel vh OT – hen zal aanklagen. Dat doet de HS dus als je Jezus Christus niet ziet. De HS is een gevaarlijk boek als je Jezus er niet in ziet, want dan veroordeelt de HS je. Als je Jezus Christus niet ziet, is naar de kerk gaan levensgevaarlijk. Als je Jezus Christus niet ziet, kun je rennen voor de kerk, activiteiten ontplooiën, maar dan is dat druktemakerij die belangrijker is dan Jezus. Als je Christus niet ziet, kun je druk zijn voor de leer, je inspannen voor commissie zus of zo – maar je verschuilt je achter je activiteiten; of Christus gaat schuil achter jouw druk bezig zijn, als de Joodse Schriftgeleerden die ook meenden voor God bezig te zijn. Maar Gods genade niet zagen, dat is: Jezus Christus. Als je Christus niet ziet, hebben we onze kinderen ook niets meer te zeggen. Als je Jezus Christus niet ziet, dan kun je van alles roepen over God, zijn wet, de HS, maar je bent een hol vat voor je kinderen.

Ik geef iets door wat ik onlangs las, en dan enigszins gewijzigd. Het werkelijke probleem van onze kinderen die niet meer naar de kerk willen is niet hun ongeïnteresseerd zijn in de kerk; hun probleem is niet hun drankgebruik of uitgaansgedrag; de seksuele vrijheid die ze claimen; hun vrije opvattingen. Als we *daarop* reageren, krijg je een eindeloze en vooral zinloze discussie. Ook al noemen we heel veel Bijbelteksten die best goed en toepasselijk zijn. Maar dat is als de Joden in Jezus' dagen die ook de Bijbel bestudeerden tot ze wisten wat de middelste letter vh OT was. Het zal ze niet overtuigen. Waarom niet? Omdat ze een wet voorgeschoteld krijgen, en niet Gods liefde. Het echte probleem is dat ze Jezus Christus niet zien; of misschien is meer exact gesproken dat wij Jezus Christus niet zien; en dat wij onze kinderen Christus niet laten zien. Want goed Jezus Christus weerspiegelen, uitstralen – zoals Kaka – is beremoeilijk. Dat is niet alleen een kwestie van woorden en al helemaal niet een moraliserend verhaal; maar dat is een houding!

Beamer Plaat van herkenbaar christelijk gesprek, als dat mogelijk is

Die houding van Jezus Christus kennen bepaalt je spreken. Je gesprekshouding is Jezus volgend. ((Zo moeten we allemaal zijn, maar zeker de jeugdouderling, daar wensen we hem de wijsheid van de Heilige Geest bij toe.))

Het probleem is niet in eerste instantie gebrek aan kennis van teksten, maar Jezus niet zien. Zonden verdwijnen niet door teksten te laten lezen, maar door Christus te zien. Als we Jezus Christus niet zien, zijn regels zinloos. Als we Jezus Christus niet zien, zien we niet het goede in Gods wet. Als je Christus niet ziet, dan ga je als jongere de grenzen opzoeken, en bij voorkeur er overheen; en velen doen dat op den duur ook. Als je Christus niet ziet, ben je blind voor de echte boodschap vd HS. Als we Christus niet zien, verwachten we alles van onszelf in de problemen vh ongeloof met onze kinderen; je bidt natuurlijk wel, maar bidden zonder Jezus Christus te zien als Degene die centraal moet staan is ook langs de goede vragen heen scheren en net niet raken waar het om gaat. “Here Jezus, ik weet het: U moet centraal staan, maar ik ben zo vaak wettisch en statisch geweest tegenover mijn kinderen. Ik slaagde er niet in, in alles op U te wijzen. Vergeef me dat. Wilt U goed maken wat ik verziekte? Wilt U verschijnen in het leven van mijn kinderen, want Ik heb door mijn houding U zo vaak in de weg gestaan, konden mijn kinderen U niet zien, omdat ik zo vreselijk zichtbaar was”. Vaak zullen we zo moeten bidden. Maar je kunt dat vóór wezen. Als je Christus ziet, dan hoeft dit gebed niet, dan kun je dat voorkomen.

Hoe vaak gaan we niet af op gedrag. Dan zijn we bezig met de buitenkant, met symptomen. En dan zijn er volgzame, minder volgzame en dwaze kinderen. En als je dan daarop focust, is er alle kans dat een volgzame jongeren, die op tijd keurig belijdenis heeft gedaan, korte tijd later opeens heel anders gaat doen. Hoe kan dat? Omdat we niet naar zijn hart gekeken hebben. Kijk niet naar de symptomen, vraag naar het hart. Dat hart moet op Christus gericht zijn, dat geeft koers en vastheid. Maar als je Jezus Christus niet ziet, bereik je die diepe laag niet, dan blijft het gevaarlijk oppervlakkig. Je kind gaat een homorelatie aan; en komt na enige tijd ook met die relatie thuis. Niet even een avond, maar een weekend. Wat doe je? Hoe bied je slaapgelegenheid? Ik kan niet concreet worden, omdat er geen algemene regels hiervoor te geven zijn. Ik zeg wel: als je Christus niet ziet, ben je altijd te kort en te snel in je beslissingen. En de huisregels die u hanteert moeten ahw ondertekend zijn met die enig goede naam: Christus.

5. Als je Jezus Christus niet ziet, dan ben je zonder hoop en zonder geloof. Zonder vastheid en ontbreekt de goede lijn in je denken. Christus moet centraal staan. We weten het. Waarom moet dat? Waarom is Hij zo centraal in ons geloof? Daar zijn diverse antwoorden op mogelijk. Zoals: Hij heeft voor de zonden betaald, zonder Hem heb je geen eeuwig leven, je bent 100% afhankelijk van Hem; je bent door Hem aangenomen tot Gods kind, zonder Hem geen goede verhouding met God. Dat is allemaal goed, dat is allemaal waardevol en waar. De evangelist Joh probeert door zijn evangeliebeschrijving ons te sturen naar een iets ander antwoord. De vraag ‘waarom staat Christus zo centraal?’ krijgt bij Joh een antwoord met vooral dit facet: door Christus leer je God kennen. Christus heeft ons, meer dan iemand anders dat kon en deed, leren zien wie God eigenlijk is. En dat is: God is Vader. Joh gebruikt de naam ‘Vader’ voor God vaker dan alle andere schrijvers vh NT bij elkaar; en in zijn evangelie lees je ‘Vader’ (met hoofdletter) bijna net zo vaak als in alle andere 26 boeken vh NT gezamenlijk. Waarbij de toonzetting is: ‘de Vader en Ik zijn één – als je naar Mij kijkt, zie je hoe God de Vader is’.

Beamer Plaat vd vader en verloren zoon

Joh heeft de wereld van die uitspraken uit de mond van Jezus opgetekend. Maar ook Joh als verteller zegt het ongelofelijk vaak: “wil je God kennen, dan moet je kennis maken met Jezus Christus. Want Hij openbaart ons de Vader, Hij leert ons wie God is”. Als je Jezus Christus niet ziet, dan ken je God niet, want dan weet je niet dat Hij Vader is.

Ook in dit gedeelte staat het, vs 43: “Ik ben gekomen namens mijn Vader”. Letterlijk staat er ‘in naam van mijn Vader’. Als je Jezus Christus niet wil, wil je God niet. Maar als je Jezus ziet, zie je dat God ‘Vader’ is. Door Jezus kijk je God in zijn Vaderhart. **Daarom** staat Christus centraal: zonder Hem ken je God niet zoals Hij is voor ons mensen, ken je Hem slechts als God, niet als Vader. En dan ontbreekt aan je Godskennis dat heel centrale: Hij is genadig! Hij staat open, Hij wil de wereld redden. Daarvoor gaf Hij zijn Zoon, niet een boek met regels. Daarom *geeft* Hij een offer en *vraagt* Hij geen offer. Om mensen te redden komt Hij met liefde naar hen toe, en niet met toorn. Wat is die liefde? Wat is dat offer? Antwoord: Jezus Christus. Als je Christus niet ziet, zie je Gods genade niet.

6. Maar Jezus Christus niet zien – hoe komt dat? Is het gebrek aan inzicht? Is het onwil, ongeloof, onmacht?

In onze tekst, vs 40, is sprake van onwil: ‘bij Mij wilt u niet komen’. In vs 42 blijkt een gebrek aan liefde; vs 44 spreekt over ongeloof, net als vs 46 en 47. Ongeloof m.b.t. Christus, want ze accepteren Hem niet. Het is verzet tegen Gods manier van werken. Als je Christus niet ziet, wil je Hem niet zien... Want Hij is zo duidelijk aanwezig. Als je Christus niet ziet, is dat fout; is dat schuld. Als je Christus niet ziet, en dat geldt voor Joden toen en gereformeerden nu, is dat een niet te verontschuldigen fout. Dat zegt alles over bijvoorbeeld hoe je praat over de kerkdienst en hoe je een dienst meemaakt; waar let je op?

Als je Christus niet ziet, danja, en als de ander weigert Christus te zien – wat doe je dan? Je probeert in heel je doen en laten op Christus te wijzen, maar je dochter wil er nog steeds niets van weten; en je zus blijft het bij het verkeerde zoeken – wat dan? Dan moet je dat blijven doen: op Christus wijzen. Maar anders. Bijv minder rechtstreeks – misschien heeft een ander gezinslid een betere ingang.

Plaat van twee mensen in gesprek

Misschien moet je het doen zonder dat de ander het merkt, door ongedwongen samen tijd door te brengen. En je mag jezelf voorhouden dat er maar heel weinig hoeft te gebeuren: **ze hoeven alleen maar hun ogen open te doen** – en als ze dan Christus zien, is het klaar. Christus zien, dat is alles. Meer hoeft niet. Omdat Christus Zélf alles doet. Dat is Gods genade: niemand hoeft zich waar te maken, van Gods kant komt al het heil in Christus. Van ons mensen wordt alleen maar gevraagd dat te zien. Bid voor open ogen.

7. Ik vat de preek samen in een variant van het hoofdstuk over de liefde, 1 Kor 13.

Christus zien is alles. Al sprak ik de talen van alle mensen en die van de engelen – zag ik Christus niet, ik zou niet meer zijn dan een dreunende gong of een schelle cimbaal. Al had ik de gave om te profeteren en doorgrondde ik alle geheimen, al bezat ik alle kennis en had ik het geloof dat bergen kan verplaatsen – zag ik Christus niet, ik zou niets zijn. Al verkocht ik mijn bezittingen omdat ik voedsel ad armen wilde geven, al gaf ik mijn lichaam prijs en kon ik daar trost op zijn – zag ik Christus niet, het zou mij niet baten. Als ik Christus zie ben ik geduldig en vol goedheid. Als ik Christus zie, ben ik niet afgunstig, maak ik me niet schuldig aan ijdel vertoon en zelfgenoegzaamheid. Dan ben ik niet grof en zelfzuchtig. Als ik Christus zie, laat ik me niet boos maken en reken ik het kwaad niet aan. Als ik Christus zie, verheug ik me niet over onrecht, maar dan vind ik vreugde in de waarheid. Als ik Christus zie, verdraag ik alles, geloof ik alles. Als ik Christus zie, ben ik nooit zonder hoop en kan ik in alles volharden.

Amen